

ลัทธิไซออนนิสม์และนาซี: สองด้านของเหรียญเดียวกันอย่างแท้จริง

ในเดือนกันยายน พ.ศ. 2477 หนังสือพิมพ์โฆษณาชวนเชื่อของโยเซฟ เกิบเบลส์ **Der Angriff (การโจมตี)** ได้เผยแพร่บทความพิเศษ: รายงานการเดินทาง 12 ตอน โดยเจ้าหน้าที่เอสเอส ลีโอโพลด์ ฟอน มิลเดนสไตน์ ซึ่งบรรยายถึงการเยือนปาเลสไตน์ของเขาพร้อมกับเจ้าหน้าที่ไซออนนิสต์ เคิร์ท กุคเลอร์ เพื่อโปรโมตชุดบทความนี้ เกิบเบลส์สั่งให้ผลิตเหรียญรางวัลทองแดงที่เมืองบูเรมเบิร์ก: ด้านหนึ่งมีดาวแห่งเดวิดพร้อมจารึก **„Ein Nazi fährt nach Palästina“** („นาซีเดินทางไปปาเลสไตน์“) และอีกด้านหนึ่งมีสวัสติกะพร้อมวลี **„Und erzählt davon im Angriff“** („และเล่าเรื่องนี้ใน **Der Angriff**“)

เหรียญนี้จับภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นเพียงชั่วครู่แต่สะเทือนใจ: เจ้าหน้าที่นาซีและผู้นำไซออนนิสต์มีผลประโยชน์ร่วมกันในการอพยพชาวยิวไปยังปาเลสไตน์ นาซีต้องการให้เยอรมนีเป็น **judenrein** (ปราศจากชาวยิว); ไซออนนิสต์ต้องการเพิ่มประชากรให้กับรัฐในอนาคตของพวกเขา ความร่วมมือของพวกเขา ซึ่งเป็นไปในเชิงปฏิบัติและด้วยโอกาส เจริญรุ่งเรืองในช่วงทศวรรษ 1930

บริบท: ชาตินิยมยุโรปและการกีดกันชาวยิว

ศตวรรษที่ 19 ได้เห็นการกำเนิดของ **ชาตินิยมเชิงชาติพันธุ์** – ความเชื่อที่ว่าชนชาติใดๆ (กำหนดโดยชาติพันธุ์ ภาษา และ “สายเลือด”) ควรอาศัยอยู่ในรัฐของตนเอง นี่คือการเชื่อเพลิงทางอุดมการณ์สำหรับการรวมชาติของอิตาลีและเยอรมนี และการก่อกบฏชาตินิยมในจักรวรรดิออสเตรีย-ฮังการีและออตโตมัน

กลุ่มชนกลุ่มน้อยต้องทนทุกข์ภายใต้ระเบียบใหม่นี้:

- **โรมา (ยิปซี)** ถูกขับไล่ ตีตราด้วยแบบเหมารวม และต่อมากลายเป็นเป้าหมายของการกำจัดโดยนาซี
- **โปแลนด์** ถูกกดขี่โดยการทำให้เป็นเยอรมันในปรัสเซียและการทำให้เป็นรัสเซียในจักรวรรดิซาร์
- **เช็ก สโลวัก ยูเครน สลาฟใต้** ถูกกดขี่ในออสเตรีย-ฮังการี
- **อาร์เมเนีย** ถูกสังหารหมู่และเผชิญกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในจักรวรรดิออตโตมัน
- **บาสก์ คาตาลัน เบรตง คอร์ซิกา** ถูกกดขี่ในสเปนและฝรั่งเศส
- **ซอร์บ เดนมาร์ก ฟินน์ บัลติก** ถูกกลืนชาติหรือกดขี่ภายใต้การปกครองของปรัสเซียหรือรัสเซีย

กลุ่มเหล่านี้ส่วนใหญ่ตอบสนองด้วยการต่อสู้เพื่อสิทธิหรือเอกราช ในทางตรงกันข้าม ลัทธิไซออนนิสม์ยืนยันว่าการแก้ปัญหาการกดขี่ชาวยิวไม่ใช่ความเท่าเทียมในยุโรป แต่เป็นการตั้งอาณานิคมในปาเลสไตน์

การต่อต้านยิวเป็นเงื่อนไขของลัทธิไซออนนิสม์

การต่อต้านยิวแพร่หลายมาก่อนที่นาซีจะเกิดขึ้น:

- **เยอรมนี:** วิลเฮล์ม มาร์ช บัญญัติคำว่า “การต่อต้านยิว” ในทศวรรษ 1870
- **ฝรั่งเศส:** กรณิเดรย์ฟัสเผยให้เห็นการต่อต้านยิวที่ฝังลึก

- **รัสเซีย:** การสังหารหมู่ (พ.ศ. 2424–2448) ขับไล่ผู้คนนับแสนให้ต้องลี้ภัย
- **ออสเตรีย:** นายกรัฐมนตรีกรุงเวียนนา คาร์ล ลูเกอร์ สร้างอาชีพของเขาจากการต่อต้านยิว
- **อังการี โรมาเนีย ไปแลนด์:** การใส่ร้ายเรื่องเลือด โควตา การสังหารหมู่

ชาวไซออนิสต์ตีความการต่อต้านยิวว่าเป็นการยืนยันว่าชาวยิวไม่ใช่นานาชาติของยุโรป **Der Judenstaat** ของ เฮอร์ซล (พ.ศ. 2439) สรุปว่า: การต่อต้านยิวจะไม่มีวันหายไป ดังนั้นชาวยิวจึงต้องการรัฐของตนเอง

การบรรจบกันของไซออนิสต์และนาซี

บันทึกปี 1933

เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2476 สหพันธ์ไซออนิสต์แห่งเยอรมนี (ZVfD) ส่งบันทึกถึงอดอล์ฟ ฮิตเลอร์ โดยระบุว่า:

“บนพื้นฐานของรัฐใหม่ที่กำหนดหลักการเรื่องเชื้อชาติ เราต้องการปรับชุมชนของเราให้เข้ากับ โครงสร้างโดยรวม เพื่อให้เราสามารถดำเนินกิจกรรมที่มีผลเพื่อประโยชน์ของมาตุภูมิในขอบเขตที่ ได้รับมอบหมาย... เพราะเราคิดว่าการแต่งงานข้ามเชื้อชาติและสนับสนุนการรักษาความบริสุทธิ์ ของกลุ่มยิว”

ข้อตกลงฮาวารา (พ.ศ. 2476–2482)

เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2476 นาซีเยอรมนีและสำนักยิวลงนามในข้อตกลงฮาวารา (“การโอนย้าย”)

- **กลไก:** ชาวยิวเยอรมันฝากทรัพย์สินไว้ในธนาคารเยอรมัน เงินนั้นถูกใช้เพื่อซื้อสินค้าเยอรมันที่ส่งออกไปยัง ปาเลสไตน์ ผู้อพยพได้รับผลกำไรในปาเลสไตน์เป็นสกุลเงินท้องถิ่น
- **ผลลัพธ์:** ชาวยิวเยอรมันประมาณ 60,000 คนอพยพไปยังปาเลสไตน์ภายใต้ข้อตกลงฮาวารา
- **ผลกระทบ:** ส่งเสริมการส่งออกของเยอรมนีและการพัฒนาไซออนิสต์ พร้อมทั้งทำให้การคว่ำบาตรของยิว ในระดับสากลอ่อนแอลง

Der Angriff และการเดินทางของมิลเดนสไตน์-ทูกเลอร์

ในฤดูใบไม้ผลิปี 2476 **เคิร์ท ทูกเลอร์** เจ้าหน้าที่ไซออนิสต์ ติดต่อกับเจ้าหน้าที่เอสเอส **ลีโอโพลด์ ฟอน มิลเดนสไตน์** เพื่อส่งเสริมการอพยพผ่านการรายงานข่าวในสื่อของนาซีที่เป็นบวก มิลเดนสไตน์และภรรยาเดินทางไปกับทูกเลอร์ ที่ปาเลสไตน์ เยี่ยมชมเทลอาวีฟ คิบัตซ์ หุบเขาเยซรีล ซาเฟด เฮบรอน และเยรูซาเลม

การเดินทางนี้นำไปสู่ชุดบทความ **„Ein Nazi fährt nach Palästina“** („นาซีเดินทางไปปาเลสไตน์“) ซึ่งตีพิมพ์ใน **Der Angriff** ตั้งแต่ 26 กันยายนถึง 9 ตุลาคม 2477

„Ein Nazi fährt nach Palästina“ (พ.ศ. 2477)

นาซีเดินทางไปปาเลสไตน์และเล่าเรื่องนี้ใน **Der Angriff**

แต่ละตอนมีภาพถ่ายของการตั้งถิ่นฐานและผู้บุกเบิกไซออนิสต์ ต่อไปนี้คือบางส่วนที่คัดเลือกมา

ตอนที่ 1 – Aufbruch nach Erez Israel (26 กันยายน 2477)

“ที่สถานีรถไฟเบอร์ลิน ชาวยิวมารวมตัวขึ้นรถไฟ พวกเขาร้องเพลงฮีบรูด้วยความมองโลกในแง่ดี พวกเขาตะโกนคำลา: **ฮาโลม!** ... นี่คือการเรียกร้องของประชาชนที่ออกเดินทางเพื่อสร้างใหม่”

ตอนที่ 2 – Ankunft in Haifa (27 กันยายน 2477)

“ที่ท่าเรือไฮฟา คนงานท่าเรือชาวอาหรับมารวมตัวกัน ตะโกนและคว้าสัมภาระด้วยมือที่โลก ในทางตรงกันข้าม เจ้าหน้าที่ชาวยิวจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองต้อนรับเราด้วยความเป็นระเบียบและมีวินัย เอกสารของพวกเขาถูกจัดเตรียมอย่างรอบคอบ”

ตอนที่ 3 – Tel Aviv, die jüdische Stadt (28 กันยายน 2477)

“ที่นี่มีเพียงชาวยิวที่อาศัยอยู่ ทำงาน ทำการค้า ว่ายน้ำ และเดินร่ำ ภาษาของเมืองคือฮีบรู – ภาษาโบราณที่ฟื้นคืนชีพ – แต่ตัวเมืองนั้นทันสมัยและเป็นแบบตะวันตก มีถนนกว้างและร้านค้าที่น่าดึงดูด ทุกคนต่างมีการก่อสร้างเพื่อรองรับประชากรที่เพิ่มขึ้น”

“ชาวยิวส่วนใหญ่ในปาเลสไตน์เป็นคนมองโลกในแง่ดี ขยันทำงาน มีอุดมการณ์ และตั้งใจจะสร้างแผ่นดินด้วยหยาดเหงื่อของตนเอง – ซึ่งตรงข้ามกับภาพลักษณ์ที่มักถูกนำไปใช้กับชาวยิว”

ตอนที่ 4 – Die Kibbuzim und das Land (29 กันยายน 2477)

“ในคิบบุตซ์ ทุกมือทำงาน: ผู้ชาย ผู้หญิง และเด็กเหมือนกัน พื้นที่ชุ่มน้ำถูกระบายน้ำ ปลูกสวนผลไม้ สร้างยู้งฉาง ที่นี่เกิดชาวยิวประเภทใหม่ – ผู้ที่มีรากฐานในดินและใกล้ชิดกับพื้นดิน”

ตอนที่ 5 – Ben Shemen und die Jugend (30 กันยายน 2477)

“ในอาณานิคมเยาเวนเบน เซเมน ผู้บุกรุกหนุ่มสาวได้รับการฝึกฝนไม่เพียงแต่การศึกษา แต่ยังรวมถึงการทำงาน พวกเขาทำนา ดูแลปศุสัตว์ และเดินขบวนด้วยวินัย ดวงตาของพวกเขาส่องประกายด้วยจิตวิญญาณแห่งอนาคต”

ตอนที่ 6 – Die Jesreel-Ebene (1 ตุลาคม 2477)

“ในหุบเขาเยซเรล ฉันได้พบกับเบน-กูเรียน ผู้นำในหมู่ผู้ตั้งถิ่นฐาน รอบตัวเรา สิ่งที่เคยเป็นหนองน้ำและทะเลทรายกลายเป็นพื้นที่เพาะปลูกที่อุดมสมบูรณ์ ผู้ตั้งถิ่นฐานที่นี่อาศัยอยู่อย่างเป็นชุมชน แบ่งปันทุกอย่าง ด้วยความเชื่อว่าพวกเขากำลังสร้างชาติใหม่”

ตอนที่ 7 – Arabische Düfte (2 ตุลาคม 2477)

“หญิงชราบางคนนั่งอยู่ตรงข้ามฉัน คนที่แก่ที่สุดไม่สวมผ้าคลุมหน้าแล้ว แม้ว่าจะอยากให้พวกเขาคลุมก็ตาม... และเด็กๆ ที่สกปรกเหล่านี้ รถบัสโยกเยกอย่างน่าสงสาร เด็กสาวตัวเล็กคนหนึ่งเผลอรถ กลิ่นของชาวอาหรับรอบตัวเราเริ่มทนไม่ได้ เราเองก็ยื่นหัวออกไปนอกหน้าต่าง”

ตอนที่ 8 – Safad und der Norden (3 ตุลาคม 2477)

“ที่ซาเฟด บรรยากาศตึงเครียด ชาวอาหรับประท้วงต่อต้านอังกฤษ โบกกำปั้นและตะโกน ชาวยิวในย่านเล็กๆ ของพวกเขายังคงอยู่หลังประตูที่มีการรักษาความปลอดภัย ที่นั่นได้ชัดเจน: ชาว

สำหรับต่อต้านความก้าวหน้า”

ตอนที่ 9 – Hebron und die Vergangenheit (4 ตุลาคม 2477)

“เราผ่านย่านยิวที่ถูกเผาในเฮเบรอน ซากปรักหักพังขึ้นเป็นเครื่องเตือนใจถึงวันเวลาอันนองเลือด ในปี 2472 เมื่อฝูงชนชาวอาหรับโจมตีเพื่อนบ้านของพวกเขา หินที่ดำคล้ำจากไฟ บ้านที่ว่างเปล่า ความเจ็บในในที่ที่เคยเจริญรุ่งเรืองด้วยชีวิตยิว”

ตอนที่ 10 – Jerusalem und die heiligen Stätten (5 ตุลาคม 2477)

“ที่กำแพงร้องไห้ ชาวยิวสวดมนต์อย่างเงียบๆ ชาวอาหรับเดินผ่านและเยาะเย้ย ตะโกนและล้อเลียน รบกันความศรัทธาของพวกเขา ในตอนเย็น ฉันเข้าร่วมการพบปะของนักเขียนยิวในเยรูซาเลม – ชาลอนที่เต็มไปด้วยการสนทนา ที่ซึ่งประเพณีเก่าพบกับการฟื้นฟูของเยาวชน”

ตอนที่ 11 – Die Zukunft des Landes (6 ตุลาคม 2477)

“ปาเลสไตน์มีความสามารถในการรับคนเพิ่มอีกหลายพันคน ความก้าวหน้าที่ทำได้แล้วแสดงให้เห็นว่าสามารถทำอะไรได้บ้างเมื่ออุดมการณ์และการทำงานรวมกัน แต่ชาวอังกฤษลังเล กลัวความวุ่นวาย และชาวอาหรับเริ่มไม่สงบ”

ตอนที่ 12 – Eine Lösung der Judenfrage? (9 ตุลาคม 2477)

“ในปาเลสไตน์ ปัญหายิวพบทางออกของมัน ที่นี้ชาวยิวกลายเป็นผู้ผลิต สร้างสรรค์ และเชื่อมโยงกับแผ่นดิน ปัญหาที่เป็นภาระต่อยุโรปได้รับการเยียวยาในผืนดินของเอเรตซ์ อิสราเอล”

จากมิลเดนสไตน์ถึงไอค์มันน์

ในปี 2478 ออดอล์ฟ ไอค์มันน์เข้าร่วมหน่วยงานของมิลเดนสไตน์ เขาศึกษา **Der Judenstaat** ของเฮิร์ชส์ เรียนรู้ภาษาฮิบรูและยิดดิช และเรียกตัวเองว่า “ไซออนิสต์” – ไม่ใช่เพราะความเชื่อ แต่เป็นวิธีการส่งเสริมการอพยพเป็นทางออกของ “ปัญหายิว”

การประชุมเอว็อง ความล้มเหลวของการอพยพ และการทำให้รุนแรงขึ้น

ในเดือนกรกฎาคม 2481 การประชุมเอว็องรวบรวม 32 ประเทศเพื่อหารือเกี่ยวกับผู้ลี้ภัยชาวยิว ส่วนใหญ่ปฏิเสธที่จะเพิ่มโควตาการอพยพ มีเพียงสาธารณรัฐโตมินิกันที่เสนอที่ดินสำหรับ 100,000 คน แม้ว่าจะมีการตั้งถิ่นฐานใหม่เพียงไม่กี่ร้อยคน

โฆษณาชวนเชื่อของนาซีเฉลิมฉลอง: “ชาวยิวขายได้ – ไม่มีใครต้องการ” ผู้แทนไซออนิสต์มุ่งเน้นเฉพาะที่ปาเลสไตน์ ปฏิเสธจุดหมายอื่นๆ ความล้มเหลวของการอพยพมีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของนาซีจากการขับไล่สู่การทำลายล้าง

การติดต่อกันระหว่างไอค์มันน์และฮากานาห์

ในปี 2480 ตัวแทนของอาภานาห์ ไฟเวล โพลเกส พบกับไอค์มันน์และเฮร์เบิร์ต อาเกน โพลเกสขออาวุธและการสนับสนุนจากนาซีต่อต้านอังกฤษ โดยนำเสนออังกฤษเป็นศัตรูร่วม ไอค์มันน์และอาเกนเดินทางไปปาเลสไตน์ด้วยตัวตนปลอม ถูกจับไล่โดยอังกฤษ และพบกับโพลเกสอีกครั้งในโคโร ไม่มีการบรรลุข้อตกลง แต่ตอนนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นปฏิบัติ – และความสิ้นหวัง – ของทั้งสองฝ่าย

เงาของอดีต

ก่อนการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ นโยบายนาซีรวมถึง:

- **การยึดทรัพย์อย่างเป็นระบบ** (การทำให้เป็นอาชญากรรมของทรัพย์สินยิว)
- **การสูญเสียสัญชาติ** (กฎหมายนูเรมเบิร์ก)
- **ระบบกฎหมายคู่** (ยิวเทียบกับอารยัน)
- **การกักขังโดยพลการ** (ค่ายแรกเริ่ม)

ผู้สังเกตการณ์ชี้ให้เห็นถึงความคล้ายคลึงในโครงสร้างในอิสราเอล/ปาเลสไตน์ในปัจจุบัน: การยึดที่ดิน การปฏิเสธสัญชาติ ระบบกฎหมายแยกสำหรับผู้ตั้งถิ่นฐานและชาวปาเลสไตน์ และการกักขังโดยบริหาร

สรุป: สองหน้าของชาตินิยมเชิงชาติพันธุ์

ลัทธิไซออนิสต์และนาซี แม้ว่าจะมีผลลัพธ์ที่ตรงข้ามกัน แต่ก็มีกรอบร่วมกัน: ทั้งสองเป็นโครงการชาตินิยมเชิงชาติพันธุ์ที่ปฏิเสธการกลมกลืน สรรเสริญการแยกจากกัน และกำหนดตัวตนด้วยชีววิทยา

เหรียญ **Der Angriff** ที่มีสวัสดิกะและดาวแห่งเดวิดเป็นมากกว่าของสะสม – มันเป็นเครื่องเตือนใจว่าการต่อต้านยิวในยุโรปไม่ได้ถูกแก้ไขในยุโรป แต่ถูกส่งออกไปยังปาเลสไตน์ ซึ่งชาวปาเลสไตน์กลายเป็นเหยื่อของ “การแก้ปัญหา” ที่ออกแบบโดยอุดมการณ์ชาตินิยมเชิงชาติพันธุ์สองฝ่าย

อ้างอิง

- **Der Angriff** (เบอร์ลิน), ฉบับที่ 226–237 (26 กันยายน–9 ตุลาคม 2477)
- บันทึกของสหพันธ์ไซออนิสต์แห่งเยอรมนีถึงอดอล์ฟ ฮิตเลอร์, 21 มิถุนายน 2476
- ข้อตกลงฮาวารา, 25 สิงหาคม 2476
- บันทึกการประชุมเอว็อง, กรกฎาคม 2481
- คำให้การของไอค์มันน์ (การพิพากษาคดีที่เยรูซาเลม, 2504)
- โบอัส, เจคอบ. **นาซีเดินทางไปปาเลสไตน์และเล่าเรื่องนี้ใน Der Angriff**. History Today, 2523
- เบรนนอร์, เลนนี่. **ลัทธิไซออนิสต์ในยุคเผด็จการ**. ลอนดอน: Croom Helm, 2526
- แบล็ก, เอ็ดวิน. **ข้อตกลงไอน์ย่าย: เรื่องราวอันน่าทึ่งของสนธิสัญญาระหว่างไรช์ที่สามและปาเลสไตน์ยิว**. นิวยอร์ก: Macmillan, 2527
- นิโคเซีย, ฟรานซิส. **ไรช์ที่สามและประเด็นปาเลสไตน์**. ออสติน: University of Texas Press, 2528
- เซเกฟ, ทอม. **ล้านที่เจ็ด: ชาวอิสราเอลและการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์**. นิวยอร์ก: Hill and Wang, 2534
- เซซารานี, เดวิด. **ไอค์มันน์: ชีวิตและอาชญากรรมของเขา**. ลอนดอน: Heinemann, 2547
- ลาคเวอร์, วอลเตอร์. **ประวัติศาสตร์ของลัทธิไซออนิสต์**. ลอนดอน: Tauris, 2546 [เดิม 2515]
- ลองเกอร์ิช, ปีเตอร์. **การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์: การข่มเหงและการฆาตกรรมชาวยิวโดยนาซี**. ออกซ์ฟอร์ด: OUP, 2553